

51. ročník Dětského Filmového a Televizního Festivalu Oty Hofmana

byl neoficiálně zahájen již v pátek 4. října projekcí nesoutěžního snímku režiséra Václava Marhoula, „Nabarvené Ptáče“. Projekce byla otevřena veřejnosti s převážným obsazením publika studentů a kantorů Gymnázia Ostrov. V neděli ještě před slavnostním zahájením, průvodem a působivým ohňostrojem proběhla show Muserů.

Dalibor Slepčík, hvězda Superstar 2015

Chystáte se vydat další píseň?

Chystám, teď právě zde v Karlových Varech půjdu natáčet s mojí paní učitelkou na gymplu klip k písničce, kterou mi složila. Potom plánuji ještě se sestrou Sabinou duet.

Jaký je rozdíl mezi fotbalem a futsalem?

Tak fotbal, to je úplně jiné, protože fotbal se hraje venku, futsal se hraje v hale a hlavně je tam rozdíl v počtu hráčů, protože na velkém hřišti, ve fotbale, tam je jedenáct hráčů celkově a ve futsalu je pět. Také je rozdíl v povrchu a vlastně ve všem.

A proč Vás baví právě futsal?

Futsal jsem začal hrát, protože jsem byl víc v kontaktu s míčem a na fotbale, tam jsem čekal třeba deset minut na míč a to mě přestalo bavit. To je právě způsobeno menším počtem hráčů a menším prostorem.

Jste rád, že jste se účastnil Superstar?

Jsem rád. Určitě to byla zkušenost a také dost nabídek. Vystupoval jsem po celé republice, takže zkušenost dobrá.

A poznávají Vás lidé na ulici?

Jo, poznávají, poznávají.

Jana Přistoupilová

51. dětský filmový a televizní festival Oty Hofmana

„žijeme sportem“

Ostrov 4. - 11. 10. 2019

Termín „muser“ vznikl na základě hudební aplikace Musically. Čistě sociální síť Musically, dnes už Tik Tok, funguje na bázi toho, že si na telefonu pustíte libovolnou skladbu, zapnete nahrávání videa a snažíte se o co nejzajímavější, nejvtipnější kompilaci ať už tancem, různými pohyby či jen otevíráním úst. Speciálním hostem nedělní show byla hvězda superstar Dalibor Slepčík a nám se podařilo s ním udělat krátký rozhovor.

Muser Adam Kajumi se věnoval svým věrným fanynkám, které na něj trpělivě čekaly za DK

Partnerský festival v Annabergu

V rámci programu německého festivalu se v neděli 1. září konal Český den na pohádkovém festivalu. V programu byla promítnuta pohádka Čertoviny za účasti režiséra Zdeňka Trošky a herečky Sary Sandevy, vystoupil taneční soubor Mirákl a divadelní soubor Ochotníci Ostrov zahrál pohádku pro děti. V odpoledních hodinách proběhla výstava „Kdo to byl Ota Hofman“. Český den byl připraven na základě spolupráce obou festivalů v rámci projektu Pohádky bez hranic, aneb Annaberský Fabulix a Ostrovský Festival Oty Hofmana očima českých a německých školáků.

Kryštof Jiřík

Porota

V letošním ročníku máme opět porotu tří kategorií – Porota pro hraný film, porota pro dětskou videotvorbu a studentské filmy a porotu pro treatment a synopsi. Nezaměnitelný význam má také porota dětí a mládeže, která hodnotí všechny soutěžní snímky.

Dospělá porota | hraný film

Jaroslav Sedláček – filmový publicista / televizní scenárista / filmový historik

Od počátku devadesátých let publikoval recenze a komentáře k české filmové tvorbě devadesátých let v časopisech Film a doba, Cinema. Jako dramaturg se podílel na televizním seriálu „kriminálka Anděl“, na dokumentárním cyklu Rozmarná léta českého filmu a filmu režiséra Jiřího Stracha „Vrásky z lásky“.

Patrik Ulrich – herec / režisér / skladatel

Na svém kontě má řadu úspěšných hraných, dokumentárních i animovaných studentských snímků. Mnohé z filmů byly oceněny na řadě tuzemských i zahraničních festivalů a své místo si našly i na televizní obrazovce. Jako tvůrce je zajímavý i tím, že si k většině snímků skládá vlastní autorskou hudbu.

Vít Karas – režisér

Rodák z Chebu vystudoval herectví na DAMU a režii na FAMU. Ještě jako student zaujal krátkometrážním sci-fi thrillerem Malý svět s Vladimírem Dlouhým v hlavní roli, jež se stal objevem FamuFestu 2004. Režíroval seriál Dokonalý svět, jako herec se pak objevil ve filmu Kameňák a v seriálu Redakce. V roce 2011 natočil pohádku Micimutr, pak následoval TV film O pokladech a jeho poslední film Přání k mání.

Je složená ze zástupců ostrovských základních a středních škol, kteří hodnotí a vybírají ten film, který je nejvíce oslovuje. My vám nyní představíme členy dospělých porot.

Dospělá porota | dětská video tvorba a studentské filmy

Mgr. Lukáš Lerch – pedagog ZUŠ Ostrov

Ostrovský rodák pracoval a studoval v ateliéru figurální kresby a malby Borise Jirků. Na ZUŠ Ostrov působí jako pedagog výtvarného oboru, a na Gymnáziu Ostrov pak jako učitel výtvarné výchovy. Jeho velkým koníčkem jsou animované filmy, navštěvuje často festivaly s touto tematikou, účastní se workshopů pro tvůrce a ve svých ateliérech vyučuje animaci.

Mgr. Radim Wolák – odborník na mediální vzdělávání / učitel / scénárista

Působí na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a v Centru pro mediální studia (CEMES). Zaměřuje na otázky mediální gramotnosti a mediální výchovy, čili na zkoumání toho, co bychom měli o médiích vědět, aby se nám s nimi dobře žilo. Vydal řadu odborných publikací zabývajících se mediálním vzděláváním, aktivní je též jako scénárista vzdělávacích a soutěžních pořadů pro děti a mládež (např. Případy detektiva Packala, Za školu, Být v obraze, Devatero řemesel aj.). Provozuje portál FSV UK pro rozvoj mediální výchovy www.medialnigramotnost.cz, je spoluautorem knihy Za školu!.

Cena Ostrovský dudek

Foto: Deník / Lucie Žippaiová

Dospělá porota pro treatment/synopsi

Marcela Pittermannová – dramaturgyně/scenáristka
Bývalá dramaturgyně Filmového studia Barrandov zde strávila třicet let a třicet dní. Za tu dobu stála u zrodu mnoha velmi úspěšných filmů a pohádek pro děti. Řada z těchto snímků byla oceněna na domácích i světových festivalech (např. Malá mořská víla, Páni kluci, Jakub...). Dlouhodobě spolupracovala s vynikajícími osobnostmi české filmové tvorby pro děti (Ota Hofman, Věra Plívová-Šimková, Václav Vorlíček...). Nyní pracuje samostatně pro různé producenty (FILMFEST).

Jan Gogola – scenárista / pedagog

Nynější univerzitní profesor pracoval jako dramaturg Slováckého divadla, Filmového studia Zlín /Gottwaldov/, Filmového studia Barrandov a Krátkého filmu Praha. Od roku 1995 působí jako filmový a televizní dramaturg na volné noze. Byl ředitelem soukromé Vyšší odborné školy filmové Zlín, učil na FAMU v Praze a na JAMU v Brně, kde působí stále. Podílel se na tvorbě více než třiceti celovečerních hraných filmů (Kouř, Requiem pro panenku, Je třeba zabít Sekala), několika televizních seriálů i filmů animovaných a dokumentárních.

Karel Smyczek – režisér

Již od šedesátých let se Karel Smyczek objevoval v mnoha filmech. V roce 1975 absolvoval studium režie na FAMU. Poté pracoval ve Filmovém studiu Barrandov jako pomocný režisér Oty Kovala a samostatně debutoval filmem Housata (1979). Vytvořil volný triptych ze života dospívajících Jen si tak trochu písknout (1980), Jako zajíci (1981) a Sněženky a machři (1983), na kterých spolupracoval se scenáristy Radkem Johnem a Ivo Pelantem. S Radkem Johnem v roce 1987 pracoval na filmu Proč. V roce 1997 natočil známou pohádku Lotrando a Zubejda. Zájem o mladá projevil i v televizních seriálech (např. Třetí patro). Pro televizi natočil celou řadu inscenací a seriálů (např. Bylo nás pět, Místo nahoře).

Mezi filmy které budou poroty hodnotit patří například celovečerní snímek Juraje Lehotského, *Nina*. V něm nahlédneme do života dvanáctileté dívenky, která se musí vypořádat se všemi emocemi a vlivy které na ni má její rozpadající se rodina.

Romantické drama Ivana Pokorného, *Uzly a pomeranče*, se také zabývá strastmi a radostmi dospívání, doprovázené láskou nejen k lidem, ale i ke zvířatům a přírodě.

Vážení čtenáři, letošní festivalový plátek Ostroviny pro Vás připravují opět studenti Gymnázia Ostrov. Seznamte se s námi!

Jana Přistoupilová - redaktorka, fotografka

Psaní se věnuje od doby co se naučila držet tužku. Baví ji psát jak umělecké texty jako básně, tak i všechny druhy neuměleckých.

Barbora Šejvlová - redaktorka, grafik

Písmenka se jí zalíbila už když byla dítě. Nejraději si píše do svého deníčku příběhy, kde zpracovává své myšlenky a vzpomínky.

Kryštof Jiřík - redaktor

Píše přibližně od svých 10 let. Rád píše texty pro písně, novinové texty či povídky. Nejvíce ho na tom baví vyjádření svých názorů a pocitů, jejich sdělování skrze texty.